

- 03 -	4Móz 14,11-12 Megverem őket döghalállal	Db., 2020. 05. 03. (v)
--------	--	------------------------

Ige:

4Móz 14:11-12 *És monda az Úr Mózesnek: Meddig gyaláz engemet ez a nép? Meddig nem hisznek nekem, mind ama csodatételeim mellett sem, amelyeket cselekedtem közöttük? 12 Megverem őket döghalállal, és elvesztem őket; téged pedig nagy néppé teszek, és ő nálánál erősebbé.*

Bevezetés:

Előzmények: A pusztai vándorlás során Izrael az ígért földjének a határára érkezett. Megkémlelték a földet, igen jónak találták. De 12 kém közül 10 elkeserítette a népet azzal, hogy ott olyan erős az ellenség, hogy nem tudják elfoglalni, sőt mindnyájan elpusztulnak. Hiába biztatta őket Káleb és Józsué, hogy az Úr be tudja vinni őket, ne féljenek, ne lázongjanak. De a nép azon tanakodott, hogy megkövezi őket. Ekkor lépett közbe az Úr. **Olv. Alapige 4Móz 14:11-12.**

Megverem őket döghalállal, és elvesztem őket. Az Úr az egész lázadó népet el akarta törölni valamilyen járvány által, ott a pusztában. Nézzük meg mi az üzenete ennek a mi számunkra!

1.) Ez már a második eset, hogy az Úr el akarta törölni a népet

Az első a pusztai vándorlásuk elején volt, mikor a Sínai hegynél aranyborjút öntöttek. **2Móz 32,9-10:** *Monda ismét az Úr Mózesnek: Látom ezt a népet, bizony keménynyakú nép. 10 Azért hagyj békét nekem, hadd gerjedjen fel haragom ellenük, és töröljem el őket: Téged azonban nagy néppé teszek.*

Nincs megírva, hogyan akarta az Úr eltörölni, de úgy sejtem, hogy dögvésszel, ugyanúgy, mint ahogyan Mózes 4. könyvében olvastuk az előbb. Az aranyborjú miatt a Lévi fiai 3.000 embert öltek meg fegyverrel. De a nép létszáma sokkal több volt. **4Móz 11:21** szerint 600.000 gyalogos katona. Mózes könyörgött a népért, és Isten nem

pusztította el őket.

A 106. Zsoltár is összekapcsolja ezt a két esetet: **Zsolt 106,19-**

26:

Borjút csináltak a Hóreb alatt, és hajlongtak az öntött bálvány előtt. 20 Felcserélték az ő dicsőségüket: ökörnek képével, amely füvet eszik. Elfeledkezének Istenről, szabadítójukról, aki nagy dolgokat művelt Egyiptomban, 22 Csodákat a Khám országában, félelmetes dolgokat a veres tenger mellett. 23 Gondolta, hogy kispusztítja őket; de Mózes, az ő választottja, elébe állott a résre, hogy elfordítsa haragját, hogy el ne veszítse [őket]. 24 És becsmérelték a kívánatos földet, nem hittek az ő ígérétenek. 25 És morgolódtak sátraikban, és nem hallgattak az Úr szavára. 26 De ő felemelé kezét rájuk, hogy lesújtsa őket a pusztában.

A felolvasott zsoltárversek eleje az aranyborjúról szól, de a 24. v.-től már az alapigében felolvasott esetről, amikor *becsmérelték a kívánatos földet, nem hittek az ő ígérétenek.* Mózes könyörgésére ekkor is megkegyelmezett az Úr a népnek. De ez az eset mégis más volt, és mások a tanulságai is.

2.) Mert ez már nem is a második, hanem a tizedik hasonló eset volt

Ezt maga az Úr mondta: **4Móz 14,22-23:** *Hogy mindazok az emberek, akik látták az én dicsőségemet és csodáimat, amelyeket cselekedtem Egyiptomban és e pusztában, és megkísértették engemet immár tízszer, és nem engedtek az én szómnak. Nem látják meg azt a földet, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak; senki nem látja azt azok közül, akik gyaláztak engem.*

Talán emlékeznek még a testvéreim az ú. n. uralkodói megbocsátásról szóló ígéhirdetésre. Arról volt szó, hogy az Úr úgy bánik velünk, mint szülő a gyermekével. Ha egy gyerek ugyanazt a bűnt sorozatban követi el, akkor is megbocsát a szülő, de már nem úgy, mint korábban, amikor a bűnnek nem lett semmi következménye, hanem előbb megbünteti a bűnt, hogy megnevelje a gyermekét. És akkor bocsát meg, amikor a gyerek megtanulta a leckét, amikor megtanult engedelmeskedni.

Izrael esetében már első alkalommal, elpusztíthatta volna őket Isten, de megbocsátott. Ezután még többször. Végül elérkeztek a tizedikhez, és Isten azt mondta: Elég volt! Most már következménye lesz. Mivel Mózes könyörgését meghallgatta, nem pusztította el őket

dőghalállal, de nézzük csak, mi lett a következménye!

Az előbb is olvastuk: **4Móz 14,23:** *Nem látják meg azt a földet, ... senki nem látja azt azok közül, akik gyaláztak engem.* **4Móz 14,29:** *E pusztában hullanak el a ti holttesteitek, és pedig mindazok, akik megszámláltattak a ti teljes számotok szerint, hűsz esztendőstől fogva az évnél felül, akik zügelődtök ellenem.* Vagyis mindazokat elpusztította Isten, akiket dőghalállal akart eltörölni, csak nem egyszerre, hanem apránként, 40 év alatt, míg a pusztában vándoroltak.

2.) Miért hallgatta meg Isten Mózes könyörgését?

Azért, mert Mózes az Úr jó hírnevét féltette. **Olv. 4Móz 14,13-21.**

15-16. v: *Hogyha mind egyik elveszted e népet, így szólanak majd e népek, amelyek hallották a te híredet, mondván: ¹⁶Mivelhogy nem vihette be az Úr e népet a földre, amely fölül megesküdött nekik, azért öldöste le őket a pusztában.*

Az Úr megkegyelmezett, de azt mondta: **21. v:** *De bizonytal élek én, és betölti az Úr dicsősége az egész földet. És az Úr megdicsőítette magát abban, amit ezután mondott, és tett: **31-32. v:** *De kicsinyeiteket, akik fölül azt mondtátok, hogy prédára lesznek; őket beviszem, és megismerik azt a földet, amelyet megüáltatok. ³²A ti holttesteitek azért a pusztában hullanak el.**

3.) Végül összegezzük ennek a történetnek az üzenetét!

(1) *Az Urat haragra ingerli a bűn: hitelenség és engedetlenség.* De nemcsak az ószövetségben. Pál apostol is ír erről: **1Kor 10:22** *Vagy haragra ingereljük az Urat? avagy erősebbek vagyunk-e nálnál?* Nyilvánvalóan Ő az erősebb, és ne ingereljük haragra.

(2) *Az Úr haragjában pusztít, és ennek egyik formája a dögvész.* Nagyon hatékony, mert rövid idő alatt, emberi beavatkozás nélkül ezeket, sőt milliókat pusztíthat el. Félelmetes, és kivédhetetlen.

(3) *Az Úr imát meghallgató.* Meghallgatta Mózeset, aki Istent ígéreteire, kegyelmes és irgalmas voltára emlékeztette, és Mózesnek a szemei előtt elsősorban Isten jó híre, neve és dicsősége lebegett. Isten az elhatározott dögvészt nem hajtotta végre.

(4) *Isten ma is imameghallgató.* Elsősorban J. Kr.-ra és az Ő áldozatára tekint. Ha az Ő nevében járunk az Úrhoz, az elhatározott

pusztítást most is felfüggesztheti. Ki tudja, az Úr talán már korábban is ránk hozta volna a mostani járványt, ha nem lettek volna imádkozó gyermekei. Hiszen az első világháború végén kitört világjárvány, a spanyolnátha óta tovább romlott a világ, ami tovább ingerelte az Urat.

(5) *Az Úr ugyan nem hajtotta végre a pusztítást dőghalállal,* de szentsége és dicsősége, valamint nevelő szándéka miatt nem maradt a bűn büntetlenül. Az Őt haragra ingerelőket mind egy szálig elpusztította, csak nem egyszerre, hanem apránként, éveken keresztül, míg a pusztában kellett vándorolniuk. És a pusztai vándorlással még meg is tetézte az Úr a büntetésüket. Beigazolódott itt is az Ige: **Gal 6:7-8a** *Ne tévelyegjetei, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt aratándja is. **8a** Mert aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet...*

(6) *A mostani koronavírus-járványról* Isten tervét, gondolatát nem tudom. Nekem nem jelentette ki az Úr, hogyan folytatódik és mi lesz a következménye. Csak annyit mondhatok, amennyi már látszik, és amit az Igéből tudunk. Látszik, hogy az Úr – a korábbi járványokhoz képest – kevés embert pusztított el eddig. Ebből úgy tűnik, hogy Isten ezt a járványt figyelmeztetésnek szánta az elbizakodott, gőgös, magabiztos és istentelen emberek számára. Ha a figyelmeztetést megfogadja az ember, ha megalázkodik és megtér az Úrhoz, akkor Isten kegyelmes és irgalmas lesz hozzá. De ha az emberiség nem alázkodik meg Isten hatalmas keze alatt, akkor veszedelmes idők jönnek.

(7) *Nekünk, hívő embereknek pedig az a tanulság,* hogy Mózeshez hasonlóan imádkozunk minden emberért. Isten irgalmas és kegyelmes minden emberhez, aki megalázkodik Előtte. Tartsuk szemünk előtt, hogy az Úr elvárja a közben járásunkat. **Ézs 59:14-16a** *És eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utcán, és az egyenesség nem juthat be. **15** És a hűség hiányzik, és aki a gonoszt kerüli, prédává lesz. És látta ezt az Úr és nem tetszék szemeinek, hogy jogosság nincsen. **16** És látá, hogy nincsen senki, és álmélkodott, hogy nincsen közbenjáró. Igaz, hogy J. Kr. az egyetlen közbenjáró, de mi is, mint az Ő munkatársai, mint Isten gyermekei, mi is lehetünk közbenjárók. **Kol 4:2** *Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázván abban hálaadással.**

(8) *Pusztán a járvány megszűnéséért imádkozni nem elég.*

Hiábavaló a jajveszékelésünk, hogy mi lesz velünk, ha sokáig tart a járvány! Nem érdemelünk mást, csak a halált! Tanuljunk Mózes példájából, aki Istent ígéreteire, kegyelmére és irgalmára emléktette, és Mózes szemei előtt elsősorban Isten jó híre, neve és dicsősége lebegett. Csak ez után és ebből következett, hogy mi lesz a néppel. Az legyen a kérésünk, hogy Isten neve megdicsőüljön; ha kell, az ítéletben, de ha lehet, emberek megtérésében.

Ámen